

Kijken naar koeien

Een uitnodiging om innerlijke rust te ervaren

Weids turen

In de weilanden die grenzen aan mijn moestuin lopen sinds kort koeien. Het valt mij op dat ze soms gedurende lange tijd voor zich uit staan te staren, met hun blik op oneindig. Koeien houden ervan te turen en ver weg te kijken. Het is een genoeglijke vorm van zijn waarbij zij zich verbonden weten met de andere koeien, zonder dat er direct contact hoeft te zijn. Ze zijn volledig in het hier en nu; een vorm van meditatie. Kijkend naar dat tafereel ervaar ik een diepe rust en word ik zelf ook rustig. Gedachten verdwijnen, mijn ademhaling verdiept zich en in mij dient zich een gevoel van verwondering en ontzag aan. Een verademing in deze hectische tijden waar er vanuit alle hoeken een appèl op mensen gedaan wordt: reorganisaties op het werk, met minder mensen meer doen; sociale media die je in staat stellen om iedereen op de voet te volgen; een privéleven waar zowel je partner, kinderen en vrienden aandacht vragen. Kom je dan nog aan jezelf toe? Gelukkig heb ik een moestuin die grenst aan een wei met in de verte turende, rustgevende koeien.

Maar hoe lang kunnen we daar nog van genieten? Steeds meer koeien worden blijvend op stal gehouden vanuit economische overwegingen. Ze mogen niet meer zelf grazen, het voer wordt naar de koeien toe gebracht. Een gevolg is dat er weinig te turen valt, want binnen is er nauwelijks uitzicht. Koeien houden er ook van om tijdens het liggen de huid te prikkelen door met hun onderbuik zachtjes over vochtig, klef en meebewegend gras te

schuren. In een stal liggen ze vaak op een betonnen vloer of is de ligruimte zo smal dat er weinig te bewegen valt. Verder houden ze er niet van om overhaast te eten; ze willen genieten van hun voer en het kwijlend meerdere malen door hun mond laten gaan. Maar omdat er aan het voerrek in de stal vaak zoveel concurrentie is, moeten ze wel overhaast eten. En dat eten is dan vaak kuilvoer, dat van een veel mindere kwaliteit is dan kruidenrijk vers gras, waardoor de koeien minder van het eten genieten. Meerdere malen per dag worden de koeien op anonieme wijze gemolken door een robot. Melk produceren staat centraal en het contact met de boer verdwijnt. Door de grote aantallen dieren in één ruimte, herkennen ze elkaar niet meer en vervreemden ze van elkaar én kunnen ze moeizamer contact maken met elkaar. Massaliteit blokkeert hun communicatiesysteem met soortgenoten en met andere dieren in hun omgeving. Kortom, ze vereenzamen in de massa en verliezen het genoeglijke gevoel als ze bij elkaar zijn. - *Is dit overigens geen tijdsbeeld van onze samenleving?* - Overtrekkende wolkenpartijen vinden ze uitermate boeiend om naar te kijken. Innerlijk deinen ze dan mee, dat is een deel van hun natuur, en het voert spanning af. Als ze op stal staan, missen ze dat.

Koeien weten, vanuit contact met het collectief veld, dat hun kalveren direct na de geboorte weggehaald worden. Het gevolg hiervan is dat ze in een staat van rouw verkeren en dat er een toename is van tepel- en uierontstekingen. Ook weten ze dat

er een enorme genocide onder stierkalveren plaatsvindt omdat die niet bijdragen aan de melkproductie en dat deze dieren als kalfsvlees op de markt worden gebracht. Het gevolg is dat door de afwezigheid van stieren de koeien zich mannelijker gaan gedragen en steeds vaker onvruchtbaar worden. Ze weten dat ze op jonge leeftijd geslacht worden, vaak al na 3 levensjaren terwijl ze 18 jaar oud kunnen worden. In het collectief veld wordt niet meer opgeslagen wat oud worden is en jonge dieren maken geen voorbeeldgedrag meer mee. Ze weten ook dat er in slachthuizen op dieronwaardige wijze geslacht wordt, zonder een passend ritueel. Al deze ervaringen resoneren heel ver door, via het collectief veld van dieren tot in andere landen en andere generaties toe. Dit heeft ook een negatieve invloed op de gemoedstoestand van ons mensen.

Hoe anders zijn koeien die buiten in de wei mogen grazen, met een huppelend kalf in hun nabijheid en een boer die ze nog bij naam kent. Die koeien stralen levenslust en vreugde uit, die vanzelf overspringen op jou als toeschouwer. Pas als je oog hebt voor wat een dier echt betekent, dan zie je zijn waarde en bereikt die je ook innerlijk.

Negatieve spiraal doorbreken

Er is veel onrust in onze samenleving. Baanbehoud, pensioen-uitkeringen en toekomstige zorgvoorzieningen zijn geen vanzelfsprekende zekerheden meer. Dat maakt mensen onrustig en brengt ze uit balans. Veranderingen vragen om een nieuwe wijze van omgaan met zoals het is. Bij dat zoeken naar een hernieuwd evenwicht zijn de natuur en dieren van grote waarde. Contact maken en verbinding aangaan met dieren is van wezenlijk belang voor de mens om tot een diepere substantiële kennis van het eigen zelf te kunnen komen. Dit contact helpt je om je weer bewust te worden van je diepere wezen en bij het hervinden van innerlijke rust.

Dieren aanvaarden dat wat onomkeerbaar en onvermijdelijk is vanuit moed, zonder strijd aan te gaan, zelfs als het pijnlijke ervaringen zijn. Daar kunnen wij mensen een voorbeeld aan nemen.

Echter, door de huidige 'productie'-wijzen en onnatuurlijke huisvesting waarbij wij dieren naar onze hand zetten, verliezen zij dit vermogen en kunnen ze dit niet meer aan ons mensen spiegelen, met alle consequenties van dien. Energetisch heeft dit een grote doorwerking. Wanneer je in de buurt van kippen- en varkensstallen komt, ervaar je de zwaarte al op grote afstand. Dit werkt door op de gemoedstoestand van mensen. Het geeft ook jou een zwaar en depressief gevoel. En energetisch werkt het ook door in dierlijke producten als vlees, zuivel en eieren. Door het consumeren van voedingsmiddelen uit de anonieme intensieve veehouderij ondermijnt je je eigen welzijn en gezondheid en versterkt je de innerlijke rusteloosheid. Door bewust te consumeren (je voedsel te betrekken van boerderijen die ecologisch en dierwaardig produceren), of door zelf een moestuin te beginnen, doorbreek je de negatieve spiraal.

Naar binnen turen

Dieren gaan anders om met ervaringen die ze niet kunnen plaatsen dan mensen. Dieren potten ervaringen niet op, maar vallen als het ware stil. Ze hebben de neiging om langdurig naar binnen te kijken en te turen naar datgene wat zij nog het

aanschouwen waard vinden. Het kan heel lang duren voordat ze weer loskomen van hun naar binnen gerichtheid, omdat zij het belang van doorwerking van ervaringen serieus nemen. Mensen reageren vaak veel sneller op ontwikkelingen, hollen elkaar en nieuwe trends achterna in plaats van stil te staan bij de gewaarwordingen die innerlijk werden opgeslagen. Doorsnee dieren die in een natuurlijke omgeving leven, raken emotioneel minder snel uit het lood. Tegelijkertijd gaan dieren op hun niveau bewuster om met ervaringen die zij niet kennen. Het dier benadert behoedzaam datgene wat hij wezenlijk wenst te doorgronden. Wij mensen hebben de neiging snel waar te nemen, zonder de essentie voldoende te doorgronden, en vervolgens door te hollen naar het volgende dat onze aandacht vraagt. Dieren zijn minder gevoelig voor verandering, omdat ze eerst een verandering willen doorstaan voordat ze deze accepteren. - *Hoe zou het zijn als wij mensen ook meer tijd en aandacht zouden besteden aan onze eigen doorleving?* -

Door:

Wim van Oort

Ambassadeur Dierenwelzijn
van stichting De Vrije Mare

